

Kako je hazreti Hazakil poučio hazreti Davuda

Hazreti Davud, a.s., jednom izađe iz grada učeći Zebur, a dok bi on učio Riječ Božiju divlje životinje, ptice, potoci i brda skupa s njim bi veličali Svevišnjeg. Idući tako dođe do brda na kome je osamljen živio Božiji poslanik Hazakil. Čuvši zikr životinja i ptica, Hazakil shvati da je Davud negdje u blizini, pa siđe iz svoje pećine i pođe mu u susret. Kad se sretoše, Davud upita za dopuštenje da se popenje do Hazakilove pećine, ali mu ovaj ne dopusti. Davud tad stade gorko plakati, pa se Svevišnji obrati Hazakilu: „Ne žalosti Mog roba Davuda i udovolji njegovom traženju.“ Hazreti Hazakil tad uze Davuda, a.s., za ruku i povede ga uz brdo.

Kad se ispeše, Davud upita Hazakila: „Jesi li ikad osjetio želju da poćiniš kakav grijeh?“

„Nisam“, odgovori hazreti Hazakil. Onda hazreti Davud, a.s., upita: „A jesi li ikad osjetio samoljublje i zadovoljstvo sobom zbog svoje skrušenosti i ibadeta?“ „Nisam“, odgovori opet hazreti Hazakil. „A da li se ikad u tebi javila želja za ovosvjetskim užicima“, upita sad Davud, a.s., a Hazakil odgovori: „Da, znalo mi se desiti da u srcu osjetim takvu želju.“ „Pa šta ćiniš u takvim trenucima?“, upita hazreti Davud, a Hazakil odgovori: „Spustim se u onu dolinu koju vidiš pred nama i dolje nađem nešto što mi posluži kao dovoljna pouka.“

Hazreti Davuda, a.s., zainteresira o čemu se radi, pa se skupa spustiše u dolinu. Kad siđoše, ondje nađoše gvozdeni tron na kome je ležala šaka ljudskih kostiju, a ispod trona je bila ploča na kojoj je pisalo: „Ja sam Revi ibn Salem. Vladao sam hiljadu godina, izgradio sam hiljadu gradova, a u mome haremu bilo je hiljadu odabranih robinja. No, sada je zemlja moja postelja, hladan kamen mi je uzglavlje, a crvi i zmiје su moje društvo. Pouči se zato mojom sudbinom i
“.prođi se ljubavi prema dunjaluku, jer budi siguran da isti svršetak čeka i tebe